

Farní věstník

ZÁŘÍ 2017

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXV, číslo 9

Papež myslí i na naši farnost.

Každý měsíc máme možnost se spolu s papežem modlit společně na nějaký předem daný konkrétní úmysl.

Pro září letošního roku je vyhlášen tento úmysl: Za naše farnosti, aby se – živeny misijním duchem – staly místem sdílení víry a svědectví lásky. Máme tedy příležitost se společně s věřícími na celém světě modlit. Věřím však, že dokážeme i něco jiného. V síle a moci svého křtu, vedeni Duchem svatým, uskutečňovat v naší farnosti to za co se společně modlíme. Vždyť kolik je kolem nás lidí kteří dosud Krista nepoznali. Je to možná právě proto, že čekají na naše svědectví lásky. Kolik je těch, jejichž víra je možná povrchní a vychladlá, protože jim chybí tolik potřebné sdílení víry.

Nepromarněme nabízenou příležitost a buďme tvůrci nejen v modlitbě ale také v uskutečňování misijního úmyslu papeže pro tento měsíc.

Požehnaný začátek školního roku vám všem přeje

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci září 2017

So 2. 9. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 3. 9. 2017	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Matka Boží
So 9. 9. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 10. 9. 2017	7:30	sv. Jakub
	9:00	Matka Boží
	10:30	Matka Boží
So 16. 9. 2017	18:00	Matka Boží
Ne 17. 9. 2017	7:30	sv. Jakub
	9:00	sv. Jakub
	10:30	Telč - Štěpnice

So 23. 9. 2017

Ne 24. 9. 2017

18:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

18:00 Matka Boží

So 30. 9. 2017

(bez záruky)

CSM
OLOMOUC
2017

Olomoucké ozvěny

Na město Olomouc mám velice pěkné vzpomínky, spojené s mými studentskými lety na tamní teologické fakultě. Nejednou jsem se na stará známá místa vypravil i poté, co se podařilo studium úspěšně uzavřít nejen mně, ale i mým tehdejším známým a přátelům. V druhém půli srpna jsem se tam však vypravil nejen z pohnutek nostalgických.

Viceméně pravidelně se každým pátým rokem koná v naší zemi celostátní setkání mládeže. Je to zvláštní událost – na necelý týden se na určité místo vypraví stovky mladých z nejrůznějších měst a míst, farností a diecézí, ba dokonce i z jiných církví a komunit, kteří přijmou pozvání svých biskupů a rozhodnou se prožít těch několik málo dní společně.

Sám jsem se ještě za svobodna nejednoho takového setkání účastnil – a vzpomínám na ně rád a s vděčností. Letos jsem si ovšem kladl otázku, jestli na něco takového už přece jen nejsem starý, a příliš jsem se svou účastí nepočítal. Když se však termín blížil, začal ve mně vrtat červíček pochybností, živený i faktem, že se ono setkání koná právě v Olomouci, a nakonec jsem se rozhodl – pojedu, alespoň na několik málo dní; koneckonců mám tam „svoje lidi“, které rád uvidím.

Udělal jsem dobře. I to stručné olomoucké třídní stálo za to; a jsem rád, že jsem se v Olomouci mohl potkat i s mladými lidmi z našich farností. Je totiž vynikající, když něco takového zažijí. Proč?

❖ Každá výprava „za hranice všedních dní“ je přínosná. Stejnost, monotónnost, rutina jsou vcelku osvědčenými torpédy pro duchovní život. Pochopitelně není cílem vyhledávat mimořádné zážitky za každou cenu a žít se jenom jimi. Pozitivní je, zjistíme-li, že leccos „jde i jinak“.

❖ Zažít pestrost a různorodost znamená lépe pochopit, co znamená být „katolický“. Pochopit, že církev žije nejen na Vysočině, ale i v nížinách a úvalech, ve městech i vesničkách, na Valašsku i v Podkrušnohoří. Že jednota neznamená uniformitu.

❖ Učíme se komunikovat tváří v tvář. Na sociálních sítích lze naplánovat výpravu či oslavu; když ale nadejde chvíle CH, musíme mluvit s konkrétním člověkem, kterého chceme požádat o sklenici vody, o radu, kde se ubytovat, o pomoc s orientací v plánu města ... A koneckonců setkání s dávnými známými, kamarády, spolužáky z druhého konce kraje, diecéze či republiky mají také mnohem větší šňávu, konají-li se už ne ve virtuálním, ale v reálném světě.

Zkuste si najít mezi našimi mladými někoho z těch, kdo setkání v Olomouci prožili na vlastní kůži, a nechte si o něm od nich vyprávět. Věřím, že nám budou mít co říci.

o. Zdeněk Drštka

Pout' ke svatě Zdislavě

Letošní cyklopout' se konala od 11. do 15. června a jak je již z názvu patrné, cílem bylo poutní místo zasvěcené sv. Zdislavě, patronce rodin – Jablonné v Podještědí.

V neděli po mši svatě jsme dostali od pana děkana požehnání, které nás hmatatelně provázelo celou pout', tímto ještě jednou velké díky. Samotný začátek pouti se pak uskutečnil odpoledne kolem půl druhé od Kadleců v Hradecké ulici, kde Vítovi přistavili doprovodné vozidlo, aby si všichni mohli naložit zavazadla a nemuseli se s nimi táhnout na kolech. A protože jsme letos nemohli mít doprovodné auto i s řidičem, vyřešili jsme vzniklou situaci tak, že jsme se v řízení po dnech střídali.

Cílem první etapy bylo městečko Křižanov, kde se svatá Zdislava narodila a vyrůstala. Nocleh jsme měli zajištěný v multifunkční stodole zbudované páterem Tomášem Holcnerem, který byl u nás před několika lety kaplanem. Dostalo se nám velmi milého přijetí od místního pana faráře. A protože jsme avizovali našim dalším dvěma bývalým kaplanům - P. Jiřím Jenišovi a P. Karlu Adamcovi, že se budeme nacházet velmi blízko místa jejich nynějšího působení/Osové Bitýšky/, neváhali a přijeli nás oba večer navštívit, bylo to velmi milé setkání.

Druhý den ráno nám přislíbil nynější pan kaplan - P. Zdeněk Drštka, že s námi také stráví část našeho putování a přijel za námi. Spolu s ním jsme pak slavili mši svatou na Svaté, což je vrcholík asi 4,5 km od Křižanova, kam se svatá Zdislava chodila modlit. Je tam zbudovaný altánek s oltářem a sochou sv. Zdislavy, moc pěkné místo. Vřele doporučujeme jej navštívit, pokud někdy do těch míst zavítáte. Po vydatném obědě jsme se vydali dál, tentokrát s cílem Slatiňany u Pardubic, kde jsme měli zajištěný další nocleh v noclehárně při místním sportovišti.

V úterý naše cesta měla naplánovaný cíl v kempu u Rumcajse v městě Jičíně. Tentokrát jsme jeli polabskou nížinou, takže cesta byla pohodová bez kopců, jen ji trochu zpestřoval protivítr, který nás vytrvale provázal celé naše putování.

Ve středu bylo naším cílem dosáhnout hlavního bodu naší pouti - Jablonného v P. - to se nám podařilo, po několika nastoupaných metrech, po třetí hodině odpoledne. Ubytování jsme měli zajištěné v dominikánském klášteře při bazilice. Než začala večerní mše svatá v 18h, měli jsme dostatek času se ubytovat, posilnit a připravit se na slavení mše svaté a večerních chval. Poté jsme měli možnost krátké soukromé adorace u hrobu sv. Zdislavy. Nemysleli jsme jen na rodiny nás poutníků, ale na všechny rodiny naší farnosti, a tak jsme ukončili hlavní část naší cyklopoutě.

Druhý den jsme se vyjeli podívat na hrad Lemberk, sídlo rodiny rytíře Havla a Zdislavy, kde žili a vychovávali své čtyři děti. Po obědě jsme již poutní místo opustili a rozdělili se na poutníky směřující k vlaku do Telče a čtyři zbylé, kteří svou cestu dokončili až v pátek, takže jednu noc ještě strávili pod širákem u Kolína a v pátek ještě navštívili kostnici v Kutné Hoře. Pak z Havlíčkova Brodu ještě dva chtěli dojet na kolech až do Telče, ale po lepení, promoknutí a bloudění svou cestu zakončili v Pelhřimově, kam si zavolali odvoz. Takže zpět jsme doputovali všichni na čtyřech kolech.

Pokud někdo budete toužit po podobném dobrodružství, neváhejte se s námi za rok vydat na další pout'. A když se budete chtít někdo dozvědět víc o přesné trase, ujetých kilometrech, nastoupaných metrech a jiných zážitcích našeho putování, přijměte pozvání na promítání a povídání o naší pouti. Termín akce se ještě včas dozvíte v ohláškách nebo na internetových stránkách.

HV

Zpráva z jednoty Orla

Přijďte na pétanque do orlovný

Na hřišti u orlovný v **neděli 10. září** opět zavládne francouzská pohoda. Přijďte si také zahrát u nás netradiční hru pétanque, ve které se hráči ve dvou družstvech snaží hodit železné koule co nejbližší dřevěné kuličce. **Začínáme ve 14 hodin.** Neformální turnaj je vhodný pro všechny, malé i velké, staré i mladé, ženy i muže. Vhodné i pro rodiny s dětmi (je zde k dispozici pískoviště s hračkami a ty starší co ještě neunesou kouli na pétanque si **budou moct zahrát klasické cvrnkáci kuličky** – možnost zakoupení kuliček na místě).

Turnaj je otevřený, bez startovného, občerstvení možno zakoupit na místě. Podrobnosti na www.oreltelc.cz/petanque. Přihlaste se zavčas, ať si rezervujete místo.

Orelská floorbalová škola

Chcete, aby vaše děti provozovaly moderní aktivní sport, který plně rozvíjí motoriku celého těla a podporuje fyzickou zdatnost? Ale nechcete z nich sportovní profesionály? V novém školním roce Orel otevírá kroužky nesoutěžního floorbalu pro holky i kluky ve 4 věkových kategoriích:

Přípravka 2012 – 2010

Elérové 2009 – 2007

Kluci a holky dohromady. V tělocvičně ZŠ Hradecká v pondělí od 17:00. První schůzka 18. září.

Mladší žáci 2006 – 2004

Mladší žákyně 2006 – 2004

Starší žáci 2003 – 2002

Starší žákyně 2003 – 2002

Samostatně kluci a samostatně holky. V hale Sokola ve čtvrtek od 18:00. První schůzka 21. září.

Pod vedením zkušených trenérů. V případě potřeby dětem vybavení do začátku zapůjčíme. Nováček si může přijít floorbal nezávazně vyzkoušet. První měsíc může hrát zdarma a bez přihlášky. Podrobnosti na tel. 603494660 nebo na www.oreltelc.cz/floorbal.

Přespolní běh

Orel Telč zve na 5. ročník přespolního běhu Roštejské stráně. Zkušeni běžci mají možnost se zde utkat s kvalitními soupeři z Orelské běžecké ligy. Pro začátečníky a ty co běhají jen na autobus je určen speciální Lidový běh. Nebude chybět ani oblíbený Běh rodin, kde vítězí každý, kdo se zúčastní. Loni na závodech startovalo 101 běžců. Je vidět, že se jedná o zajímavý závod. **Přijďte v sobotu 7. října v 9:00 do kempu u rybníka Roštejn** a těšte se na kvalitní běžeckou, vzrušující trať i slušnou porci zábavy. Aktuality sledujte na www.oreltelc.cz/rostejske_strane.

Jednota Orel Vás srdečně zve na

Benefiční swingový koncert Jan Smigmator Swinging Q & přátelé

Orlovna Telč - Jihlavská 77
16. září 2017 v 19.00 h

Veškerý výtěžek půjde na obnovu Orlovně!
Všichni účinkující se vzdali nároku na honorář.

Předprodej vstupenek
Informační centrum Telč 250 Kč

Koupě vstupenek na místě 300 Kč

Více informací na
tel.: 567 112 407 / 408
email: info@telc.eu

Bar
otevřený od 18.00 h

JAN SMIGMATOR

FOTO Adam Křena

Jan Smigmator pro Orlovnu

*Jak jsme již informovali v minulém vydání, připravuje Orel Telč v sobotu 16. září (19:00) další benefiční koncert na podporu rekonstrukce orlovně. Získal pro něj mimořádnou osobnost současné české hudební scény, vítěze několika mezinárodních pěveckých soutěží, absolventa Pražské konzervatoře, pravidelného vystupujícího v řadě televizních a rozhlasových pořadů, ale také kdysi zpěvák telčského Kvítečku... Nebudeme vás již více napínat. **Jana Smigmatora**. Ten před koncertem ochotně poskytl rozhovor TL. Nevyhýbá se v něm ani odpovědi na otázku změny příjmení. Většina z nás ho zná jako **Jendu Šmíkmátora**.*

Jak či u koho vznikla myšlenka koncertu?

Před nějakou dobou mě oslovil starosta orlů, pan Jaroslav Kadlec, mimochodem tatínek jedné z mých spolužaček ze základní školy, s dotazem, zda bych měl chuť vystoupit v Telči v bývalém kině a zas po nějaké době se ukázat před telčským publikem. Vzhledem k tomu, že jsem věděl, že se orlově snaží „kino“ vlastními silami rekonstruovat, okamžitě jsem mu navrhl, že by to mohl být koncert benefiční a jeho výtěžek by mohl být věnován na pokračující rekonstrukci. S tímto nápadem pan Kadlec souhlasil, řekl bych přímo s radostí, a tak jsme začali hledat termín, až jsme došli k tomu, že ideálním datem pro všechny zúčastněné bude sobota 16. září.

Koncert tedy bude ryze benefiční, je to tak?

Ano, přesně tak. Kdybychom si totiž řekli o honorář, byť symbolický, značná část peněz by se z výtěžku odlila a moc bychom tak výslednému dílu nepomohli. Proto jsem se domluvil i se svými spoluhráči, skvělými jazzmany, klavíristou Vladimírem Strnadem a kontrabasistou Janem Greifonem, a i oni to pro „telčské kino“ udělají velmi rádi gratis. Navíc jako kluk jsem tam chodil opravdu často a rád, viděl tam spoustu filmů, pohádek, divadelních představení. Zrovna nedávno jsem se při jedné akci na mlýně Jiřího Stivína potkal s psychologem Ivanem Doudou a vyprávěl mu, jak jsem jako kluk byl se školou na jeho protidrogové besedě v Telči v kině. Kdo ví, možná i telčské kino má zásluhu na tom, že jsem nikdy nic nebral! Teď ale vážně. Musím ještě doplnit, že všichni, kteří se na koncertu budou podílet, tzn. organizátoři, zvukaři i osvětlovači, všichni to dělají bez nároku na jakýkoli honorář. Proto bych byl moc rád, aby na koncert přišlo co nejvíce lidí a společně jsme tak s rekonstrukcí orlovně trochu pohnuli.

Prozradíte repertoár koncertu, na co se mohou posluchači těšit?

Hlavním jmenovatelem celého večera bude SWING! Zazní proto především písně a kompozice z Velkého amerického zpěvníku, které mohou posluchači znát od takových zpěváků, jakými byli Frank Sinatra, Dean Martin, Louis Armstrong, Ella Fitzgerald, nebo třeba dodnes vystupující 91letý Tony Bennett, s nímž jsem měl tu čest se dokonce několikrát osobně setkat. Většina písní zazní v originále - anglicky, ale dojde pochopitelně i na češtinu. Mým velkým oblíbencem je třeba Karel Hála, a proto nabídneme publiku určitě i něco z jeho repertoáru. A taky zazpívám písně ze svých dvou alb Swing Is Back a Time To Swing, na nichž jsem se podílel nejen jako zpěvák, ale také jako autor textů a hudby.

Na plakátech avizujete také vystoupení Vašich přátel. Kdo se s Vámi na jevišti v orlovně představí?

Jak už jsem zmínil, vystoupí moji kolegové, dlouholetí členové mé doprovodné kapely a velcí kamarádi, klavírista Vláda Strnad, jehož piano zní téměř ve všech Hřebejkových filmech, a kontrabasista Honza Greifoner, jeden z nejlepších swingových kontrabasistů u nás. A pokud jde o speciální hosty, tak ti budou opravdu VELMI speciální. Už jako kluk jsem je všechny tři nesmírně obdivoval a troufám si říct, že i oni mají velký podíl na tom, že jsem se vydal jazzovou cestou. Když řeknu Dixieland Jazz Band Telč, tak už asi víte, kam tím mířím. 16. září si společně se mnou a mými muzikanty přijdou zahrát Luboš Bláha, Jaroslav Čajka a Honza Kadeřávek. Zatímco Jaroslav i Honza budou hrát na své tradiční nástroje, tedy na trombón a tenor saxofon, Luboš si tentokrát zahraje na housle. Myslím si, že dojde k opravdu výjimečnému muzikantskému setkání, které by si žádný telčský hudební fanda neměl nechat ujít.

Co Vás vedlo k tomu, že vystupujete pod uměleckým jménem Jan Smigmator? V Telči Vám určitě řada známých, spolužáků, stále říká Jenda nebo Honza Šmíkmátor.

Jsem moc rád, že se ptáte! Víím, že speciálně v Telči, kde jsem vyrůstal, ta změna vyvolala spoustu otázek a reakcí. Vysvětlení je ale možná jednodušší, než by si kdokoliv myslel. V první řadě musím říct, že se nejedná o jméno umělecké, ale občanské. Změnu, respektive úpravu jsem provedl i úředně. Prvním důvodem změny bylo to, že hodně vystupuji v zahraničí, kde s háčky a čárkami mají vždy potíže a jméno tak neustále komolí. Druhým důvodem, možná vlastně tím hlavním, byl návrat ke kořenům. Původní tvar příjmení Šmíkmátor je totiž právě Smigmator. Můj táta se před lety hodně ponořil do rodinné historie, dostal se až do roku 1637, kdy se toto jméno objevuje poprvé. Do té doby nesli naši předkové jméno Mydlář. A jak došlo ke změně z Mydláře na Smigmatora? To by možná mohl být námět dalšího rozhovoru pro Telčské listy.

Trochu odlehčeně. Na který zážitek ze školní docházky, nejlépe spojený s Vaším hudebním talentem, rád vzpomínáte?

Možná Vás překvapím, ale raději zavzpomínám na svoje kreslení a malování. Dlouho jsem si totiž myslel, že půjdu spíš výtvarnou cestou. Kreslil jsem si od malička a řekl bych, že téměř neustále. Místo party kamarádů mi úplně stačila tužka a papír. Od první třídy jsem pak chodil do výtvarky k panu učiteli Václavu Ondráčkovi, kterého jsem měl nesmírně rád a obdivoval ho nejen jako skvělého výtvarníka, ale i jako velkou osobnost. Nikdy na něj nezapomenu. Ale teď k té veselé historce. V první

a druhé třídě nás na základce učila paní učitelka Zdena Jakubcová a ta brzy pochopila, že když si v hodinách (hlavně těch nevýtvarných) kreslím, že vlastně nezlobím a zároveň se skvěle soustředím na vykládanou látku. Proto mě nechala a já vlastně první i druhou třídu „prokreslil“. Když mi ale ve třetí třídě jiná paní učitelka zakázala kreslit na okraje sešitů a pijáky, začal jsem si kreslit po rukou - takové dětské tetování. Bohužel to ale ode mě okoukali spolužáci a začali s tím taky. Když pak jednou maminka přišla na rodičovské sdružení, paní učitelka jí začala vysvětlovat, že takhle už to opravdu dál nejde, že jsem tím svým kreslením po rukou nakazil ostatní a ona že teď neví, co s tím má dělat. Když o tom teď zpětně přemýšlím, možná mohla být ráda, že jsem se věnoval jen tomu malování. Kdybych třeba v hodinách matematiky zpíval, bylo by to mnohem horší!

Za odpovědi na otázky poděkoval /z/
(se svolením převzato z *Telčských listů* 9/2017)

Hra Poklady brněnské diecéze

U příležitosti 240. výročí založení brněnské diecéze připravuje Diecézní katechetické centrum poznávací hru *Poklady brněnské diecéze*. Hra je určena jednotlivcům nebo skupinám/rodinám bez rozdílu věku. Bude probíhat **od 1. června do 31. října 2017**.

Chcete se zapojit?

Podívejte se na mapu, o které "poklady" jde. Naplánujte si, které z nich chcete navštívit. Vytiskněte si cestovní kartu. Kartu mějte na cestách u sebe, protože do ní budete odpovídat na "klíčové otázky".

Vyplněnou cestovní kartu pošlete organizátorovi do 31.10.2017.

Nezapomeňte, že pro zařazení do slosování o ceny musíte navštívit minimálně 9 pokladů, a to:

- 3 kostely či poutní místa
- 3 osobnosti
- 3 zajímavosti

Informace, pravidla hry, mapa a podrobné podklady jsou k dispozici na stránkách

<http://biskupstvi.cz/poklady2017>

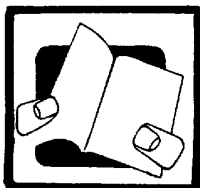

Z farní knihovny

Na orlích křídlech - Elias Vella

Další kniha o modlitbě? Vždyť o ní byly napsány už tisíce knih. Proč si tedy troufám psát znovu na toto téma? Vždycky, když čekám na letišti, přemýšlím, proč existuje tak velké množství parfémů..., pečiva... a všechny mají svou vlastní vůni či chuť. Všechny jsou výborné, a přece odlišné. Tato kniha se nechce omezit na poskytnutí teologických informací. Mým záměrem je předat vám zkušenost s Ježíšem, "vtáhnout" vás do ní, umožnit vám,

abyste se s ním nově setkali.

Pravá sebeúcta - Jim McManus

Autor zastává dnes už rozšířený názor, že zdravá sebeúcta má nejen psychologický, ale i duchovní rozměr. Jeho kniha otevírá nové obzory, nabízí povzbuzení z Božího slova i jednoduchá praktická cvičení, jak na sobě v této oblasti pracovat. Pravá sebeúcta je totiž dar, jenž můžeme přijmout jen my sami, ale my sami se o něj též můžeme připravit. Zdravá sebeúcta s sebou nese mnohonásobně dobré ovoce, a naopak – nedostatek sebeúcty působí celkovou podlomenost člověka, ochromuje všechny jeho vztahy a bere mu chuť k životu.

Boží vůle: bludiště nebo cesta - Veronika Barátová

Je Boží vůlí, že člověk trpí? Jestliže Bůh nezpůsobuje utrpení, proč ho dopouští? Má pro náš život předem určený plán? Je Boží vůle čitelná v každé životní situaci? Chce Bůh všechno, co se nám v životě stane? Jak rozpoznat Boží vůli v životních rozhodnutích? Co když se spleteme a Boží vůli nerozpoznáme? Podobné otázky si kladou mnozí křesťané, kteří chtějí žít s Bohem. Zaslouží si naši pozornost, protože odpovědi na ně formují náš pohled na Boha, na život s ním a na život obecně.

Stolní katolické kalendáře na rok 2018 bude možno objednat v říjnu ve farní knihovně.

Biblické tance

Všechny, kteří máte rádi spojení modlitby a tance, srdečně zvou na pravidelná podzimní setkávání. Budeme se scházet v Orlovně každé dva týdny. První setkání se uskuteční ve středu 13. září v 19.30 h.

IB

FRANCOUZŠTINA pro děti i dospělé zábavnou formou

Zvu všechny zájemce o výuku francouzského jazyka ve školním roce 2017/2018.

Bližší informace na telefonním čísle 721 984 929
nebo na e-mailové adrese: milana.vejmelkova@seznam.cz

Z matriky

V měsíci červenci a srpnu byli pokřtěni:

Thalia Miková
Lucie Kohoutková

V měsíci červenci a srpnu přijali svátost manželství:

Tomáš Matoušek a Jitka Surovátková
David Bella a Vladislava Chalupová
Ondřej Vykypěl a Veronika Jánská

V měsíci červenci a srpnu nás předešli na věčnost:

Josef Sedláček
Eduard Permička
Milada Hobzová

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 17. 9. 2017

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farností vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz